

(כל הזכויות שמורות)

הימנעות המונית של האוכלוסיה הערבית מן הבחירות לכנסת הרביעית עשויה לשנות את יהפי הכוחות. תנועת ההימנעות החלה מתארגנת לאחרונה על-ידי אהדיו של נמאל עבד אלנאצר שאינם מוכנים להצביע לא בעד גרורי מפא"י ולא בעד הקומוניסטים. אף כי המפסידים העיקריים מתנועה כזאת יהיו הקומוניסטים, מקווים מתכנני ההימנעות כי מפא"י תיאלץ להצטרף לתנועה, כדי להעלים את הפסדיה ברחוב הערבי אחרי התרחקות היסודות הלאומניים. הקושי העיקרי: בכפרים קטנים וביישובים יפחדו הערבים כי המושל הצבאי יוכל לזהות את המשפחות הנמנעות, לנקוט נגדם אמצעים חמורים.

המפלגה הערבית של אחדות-העבודה נמצאת במצב עלילה. אף כי אין אחדות-העבודה האקטיביסטית יכולה להציע מצע אמיתי שיתקבל על לב ערבי בעל הכרה לאומית, הרי מצטיינים מנהיגיה בסיפולם האישי בעסקים ערבים, מנצלים בצורה פקחית גם את האפשרויות הסמוכות בכהונתו של חברם כשרי-הפנים. בכל זאת טפס רב אם יעזו להציג לבחירות רשימה ערבית נפרדת, מתוך חשש כי רשימה זו לא תגיע לאחוז החסימה, אף שהיא מסוגלת להוסיף לרשימה הכללית של אחדות-העבודה די קולות לחי"כ.

סכסוך נוסף עתיד לפרוץ בין כתלי הוועד הפועל של ההסתדרות. הפעם בין פנחס לבון, מזכיר ההסתדרות, לבין מנהלי האגפים הצעירים של הבית. טענת מנהלי האגפים: לאחר התקפתו של משה דיין על לבון, מנסה מזכיר ההסתדרות להצר את צעדיהם בכל מחיר.

יעשה נסיון נוסף לתווך בין הרב הראשי ניסים לבין שר הדתות הרב טולידאנו. המפלגה הספרדית החדשה מורח, שתחרות על דגלה את האיחוד בין כל הפלגים של בני עדות-המזרח, תיוסם מבצעתיון זה.

כמדינה

העם
הים הצהוב

רוח המסין עברה בארץ, חיממה את החי והצומח, קראה את האדם הישראלי לצאת מבתו, ליהנות מן היופי המתחדש של ארצו.

ברגל, באופניים, בלמברסות ובמכוניות יצאו חובבי-הטבע להזין את עיניהם. שיטות ריהנות שלחו לקראתם את ענפיהן הצהוריים, כזיקוקין-דיגור מסחרים. ים של חרציות צהובות כיסה את הגבעות. פרגים איומים דקרו את עיניהם של העוברים ביציה. פשתניות חרודות, קטנות ועדינות, משכו את מבטו של העובר בנחת.

מן הגליל ועד אילת חייכה הארץ ביופיה הצבעוני. היא ניסתה להתעלם מן הכיעור שנוסף בידי אדם: בנין צבעוני מהרוד שהר קם בלב הקסם העתיק של עכו; בנייני-הבטון בהם משחיתה עירית חיפה בשיטתיות את הנוף הנהדר שהופקד בידיה; הקוביות הלבנות הזוחלות לעבר כל גבעה מרוקיה בארץ. אולם כל אלה לא יכלו להפחית את הכישוף השנתי של ניסן ארץ-ישראל.

שעוריות בטחוניות, חשדות פוליטיות, קנוניות מפלגתיות, יכלו לזרוע מרידות וסלידה בלב האדם. אולם בנוף הארץ היתה טמונה הנחמה הנצחית. החרציות יוסיפו לפי

פנות שחר, ביום שני האחרון, רקעו 12.5 אלף זוגות רגלים על כבישי הארץ, בדרכם לירושלים. היה זה המספר הגדול ביותר של משתתפים, מאז הודלה במיבצעי הצעדה השנתית בישראל, לפני ארבע שנים. משלוש נקודות זינוק יצאו גברים, נשים, בני-נוער וקטשנים לדרך בני-מגו האחריו נוח במיוחד.

מדורת כתב "העולם הזה" שהשי"ת תתן בצעדה, על חוויות היום הרי ראשון, אותו בילה עם אלף הצור עדות החיילות ו-160 האזרחיות: השעה היא שתיים לפנות בוקר. בחורשת האקליפטוסים של חזרה, בהצלכות הכביש הישן לחיפה עם הכביש החדש, מתנערות אלף נשים מתרומתן. מפקדות המתלקות מפקחות על ההשכמה. החיילות מקפלות את שמיכותיהן, הטבחיה מוזגים תה מהביל ופותחים קופסאות ריבה וגבינות, הנהגים מתנעים בהמולה את מכוניותיהם. לאור פנסים וזרקורי מכוניות, נערכות הקבוצות וממתינות להוראה להתחיל את הצעדה הרביעית.

ליד שולחן הבקרה מצטופפות המש"ת תפת האזרחיות: שש נערות בחולצות צהובות הדקות, הנושאות את השם "אסא". אלא הן סטודנטיות האוניברסיטה בירושלים, חברות ארגון הספורט האוניברסיטאי. אשה בגיל העמידה מסבירה בגרמנית גרונית, ש" בבוקר כזה הרשתה לעצמה לוותר על רחצה השם "הולאנד" הרקום על גב חולצתה מזהה אותה: מאריה קלאבר-בדינג, 52 אלופת הצועדות של הולנד, אחת מחמשת ההולאנדיים שהגיעו ארצה במיוחד להשתתף בצעדה. הדסה וינטשטיין, 19, תלמידת הסמינר למור רות בבית הכרם, מציגה בגאווה את שלוש המדליות — ארז, כסף וזהב — המעידות כי זוהי צעדתה הרביעית. שלישיה במכנסים קצרים וכובעי קש גדולים שואלת: "איפה זו עם הרדיו? רוצות להיצמד אליה. שלא יהיה משעמם."

אור פנסיו של גיפ ניצבת סגן-אלוף מפקדת צעדת הנשים. אל תוך מיקרופון ניד היא מטילה את ההת"ו: "קבוצת נ"מ 1 — היכוני ליונקו" ולאחר שהיה קצרה: "קבוצה, זנקי! גוש כהה מתנועע בחשיכה. בחול הרך אין הצעדי דים נשמעים. קול גברי מודיע: "נ"מ 1 זינקו!" הגוש הכהה עולה על כביש האס"פלט השחור. "צייק צייק צייק — היי! היי!" צועקות עשרים בנות, ורקיעת נעליהן הכבדות מברשת שהן כבר החלו לצעוד. הרקיעות מרחקות במהרה עד שהן נבלעות בחשיכה. אפוסות שירילכת צוהל.

השילוח נמשך. נ"מ 2, נ"מ 29, נ"מ 15. קבוצה אחר קבוצה של חיילות נעלמת בחשיכה. כל קבוצה משמיעה את קריאת-ההייד המיוחדת לה — כמו קטר רכבת חסר-סבלנות, המודיע לעולם בצפירה כי הוא עומד לצאת לדרכו. הקריאות מגחנות ומרובות — מן הכיפף היי וההופ היי ועד ליצירות פאר מסובכות כמו צירי-בירי-בוס-בוס-

הצעדה שלא צעדה

כדי לנסות ולכבוש לח מעמד בין אותם החוגים שאינם מרוצים מהריב בין שני הרבנים הספרדיים.

יחירת העיקוב המשטרתי המיוהדת, שתוקם לפי דוגמת ה"סקוטלנד יארד" הבריטי, תהיה מורכבת מ-12 עורכר דין צעירים, שסיימו לפני שנתיים את חוק לימודיהם. היחידה, שתעסוק בעיקוב הן אחרי העולם התחתון והן אחרי אנשי המשטרה, תפעל מתוך מטה סודי מיוחד שיוקם בקריה. 12 הצעירים הראשונים, שסיימו לפני שלושה חודשים קורס קצונה מזור, קבלו דרגות של מפקח ומפקח שני.

ייתכן מאוד שתאלץ לוותר, לזמן מה, על בקורך בקולנוע בעתיד הקרוב ביותר. סכסוך-עבודה בין איגוד בעלי בתי-הקולנוע, הכולל בתוכו חלק ניכר מאולמות הקולנוע בשלושת הערים הגדולות, ובין כל העובדים בבתי-הקולנוע, עלול להתפוצץ בשבועות הקרובים לשביתה נלוויה. דרישות ועובדים: הסבת תנאי העבודה, חתימת חווי עבודה חדשים.

גורם נוסף יתווסף לסכסוך רע"ם-עיראק. תחנת-שידור חשאית, שאות אל עיראק אל חור" קול עיראק החופשית) פתחה בשידורי הסתה בלתי-מרוסנים מצפון סוריה, תביא את העיראקים להפעלת תחנת-שידור דומה, ארוכת טווח, מנבולתיה.

השבועון הערבי של חרות, "אל חורייה", יופיע עוד לפני הפסח. תנועת החרות, שלא הצליחה לגייס עד כה את המימון לשבועון, הכפילה את מאמציה לאחר ההוצאה לאור של שבועון אחדות-העבודה בערבית, והפיכת צוהרון מפא"י אל-יום לעתון יומי.

הפרט לפי ספרה של יעל דיין, "פנים חדשות במראה", לא יוסרט כנראה בארץ. ההחלטה על כך התקבלה על-ידי ראש הממשלה עצמו, הסבור כי הסרטת הספר עשויה להמיס קלון על צה"ל. לפי הוראותיו יעשו כל המאמצים להקשות על הסרטת הסרט בארץ. בינתיים קנתה יעל בית במחוז ברטינה שבצרפת, מתכוננת לגור בו בעוד שבועות מספר. בינתיים היתה יעל חולה, הניוה לאמה לזוות את במאי-הסרטים שלה, שביקר בארץ.

כנסת
ראאות של מעלה

השלטון הדמוקראטי מבוסס על האמון בין השליטים והנשלטים. ללא אמון זה, הופכת הדמוקראטיה למסוה — מסוה לאנארכיה מלמטה, לרודנות מלמעלה.

השבוע עשתה הכנסת מעשה שהיה סתירת לחי למושגיה-היסוד של יושר אנושי היא העבירה, ברוב של 43 נגד 32, בקריאה שלישית וסופית, את החוק המטיל על אורחי ישראל מס ציוני הנושא את השם הציוני "מלחה הקליטה".

כל ילד בישראל יודע שהעליה הופסקה — ושהיא הופסקה במידה רבה באשמת אותם האישים שהרימו את יויהם בכנסת. מספר העולים עודנו נופל אף מן המספר שנכלל בתקציב הרגיל. אין שום סימן לכך כי העליה עומדת להתחדש בשנה הקרובה. המס החדש אינו בא אלא לממן את הכוזבו הממשלתי השיגרת.

הוצאת כספים בטענות-שווא היא עבירה פלילית. כשעושה זאת ממשלה, אין אפשרות להטיל עליה עונש חוקי. העונש יהיה טבעי: יצירת ציוניות גוברת בקרב משלמי המסים, שיענו במאות-שלי-מטה על הרמ'אות-של-מעלה.

המפקדת

מרים פקדה על קבר צת הצועדות מחיל הצנחנים. היא תליאביבית, הנושאת על חזה שתי מדליות של הצעדה וכנפי צנחנית. מרים הספיקה לצנחן השע פנמים עד כה.